

forlangt 1 Kr. mere for Flæsk pr. kg end den engelske Pris. Det er ikke Tilfældet. Den Pris, jeg ønskede betalt for dansk Flæsk, er den Pris, som den frie Konkurrence sætter i det aabne Marked under Hensyn til, hvad Flæsket kan koste i England, Norge, Tyskland og andre Steder, og under Hensyn til Konkurrencen, som det indførte amerikanske Flæsk betinger.

Mærkeligt nok ser jeg i samme Nummer af „Social Demokraten“, at Lloyd George har udtalt sig rosende om den danske Landbrugsindustri og har prist den. Vi hører undertiden smukke Ord om det danske Landbrug udefra, men ikke herhjemmefra. Lloyd George sagde saa det fornuftige, at der ser man Resultatet af, at Staten hjælper uden at blande sig i Industriens Sager. En saadan Tankegang ligger ganske udenfor det ærede Medlem fra Rønnes Statsmandstanker. Det ærede Medlem fra Rønne prisregulerer fra Morgen til Aften, og han prisregulerer formodentlig ogsaa i Drømme. Det, at gribe ind i og blande sig i Erhvervenes Arbejde og Produktion, selv om denne Produktion staar midt i en Konkurrence med hele Verden, om man saa maa sige, det er hans og adskillige andres vigtige Opgave. Hvordan det ærede Medlem fra Rønne skal opholde Livet, naar han skal høre op med dette Arbejde, forstaar jeg virkelig ikke.

Bladet „Social Demokraten“ skriver i en ledende Artikel i Dag, at jeg er imod Flæskeordningen for at tjene Storagrarenes Glubskhed. Bladet ved, at det ikke taler Sandhed her, thi Storagrarene har før Krigen altid haft en forholdsvis lille Svineproduktion, og det vil de blive ved med at have. Hvad jeg har tænkt paa, og hvad jeg har lagt Vægt paa, er Husmændene, som man i denne trange Tid skulde hjælpe ved at frigive denne Produktion. Jeg tror, at den Tid er nær, da Husmændene vil forstaa, at det, man fra Regeringspartierne gør, er at smøre dem om Munden med Smiger for at faa deres Stemmer, medens man fører en Politik, der gør dem fattigere.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) sagde, at min Betragtning stred imod Husmændenes Interesser, naar jeg vilde have Flæskeproduktionen frigivet. Men disse Landmænd er jo Selvforsørgere, og de faar ikke Del i Prisnedsættelsen for dette Produkt.

**Martin Hansen:** Den højtærede Minister sagde, at jeg benægtede ikke de Tal, han havde nævnt i Gaar. Det falder mig aldrig ind at nægte en Kendsgerning. Jeg

tror, at vi den Gang gjorde et meget godt Stykke Arbejde, og der var ingen, der den Gang var mere glade for det end baade Ministeren og hans Parti. Men vi havde ikke gjort det tilstrækkeligt godt, og derfor vilde de have mere endnu, som jeg beviste, og Ministeren tog ogsaa den Million, idet han godt vidste, at han belastede Budgettet yderligere med 1 Million udover det, vi havde foreslaaet.

Men en anden Ting gik Ministeren udenom; han tog ikke Hensyn til den Begrundelse, jeg havde givet af Tallene, og jeg synes dog, at den var meget vigtig. Jeg gjorde gældende, at i Henhold til Ministeriets Oplysninger sad vi finansielt godt i det. Statskassen havde rigeligt med Penge, sagde Finansministeren paa det Tidspunkt, medens Kommunerne var spændte haardtfor, og udfra den Betragtning var det ganske naturligt, at man lettede Kommunerne og lod Staten bære Byrden. Dette syntes mig ganske fornuftigt og klogt gjort. At det senere viste sig, at Stillingen for Statens Finanser ikke var saadan, som man havde troet, det er ikke noget, som jeg bærer Ansvar for; det maa Regeringen bære Ansvar for, idet den havde givet forkerte Oplysninger her. Men det undlod Ministeren at nævne.

Men hvis det er saadan, at denne Lov var rigelig, vil jeg rette det Spørgsmaal til Ministeren: Hvorfor har Ministeren i Henhold til § 4 ladet Kommunerne slæbe 7 Mill. Kr. ekstra ud af Statskassen? Det har Ministeren gjort i Henhold til § 4, medens vi troede, at det med den Affattelse, vi havde givet Paragraffen, vilde blive meget faa Beløb, der blev brugt efter den Paragraf. Det bærer Ministeren Ansvar for. Hvis den ærede Minister syntes, at det var en rigtig Lov, vi havde givet, derved at vi havde belastet Statsbudgettet med 17 Millioner mere, end Ministeren havde foreslaaet, var der saa meget mindre Grund for Ministeren til yderligere at give 7 Mill. Kr. ud. Jeg kan derfor vende Billedet om og sige til Ministeren, at hvis Ministeren ikke havde gjort det, havde der ikke været saa stærk Trang for disse Penge nu, som han taler om; saa havde vi ikke haft det Besvær. Og det samme gælder om de 15 Mill. Kr., som Ministeren gjorde opmærksom paa, idet Dyrtidsloven saa havde kostet 7 Mill. Kr. mindre.

Med Hensyn til den sorte Streg, vi her vil drage, da er den dog ikke farligere, end at Ministeren selv har været med til at drage den. Vi har med Hensyn til Statstilskuddet til Brændslet, ordnet det saaledes, at vi har sat bestemte Grænser, saa at Stats-